

Ông Hai v&#a m&# m&# t th&# c gi&# c đã nghiêng đ&# u nhìn cái đ&# ng h&# reo n&# m trên bàn c&# nh đ&# u gi&# ng. Đ&# ng h&# quartz lo&# i nh&# y s&#. Ông nheo m&# t đ&# c: “Chín gi&# hai m&# i”. R&# i n&# m ngay ng&# n l&# i, cầu nh&#u :“Đ&# ng h&# gì mà không có m&# t cây kim, không có m&# t ti&# ng tích-t&# c. Ch&# ng bi&# t đâu mà r&# !”.

Ông nh&# l&# i h&# i còn &# bên nhà, ông cũng có m&# t cái đ&# ng h&# reo đ&# t &# c&# nh đ&# u n&# m. Nó l&# n b&# ng b&# n cái đ&# ng h&# đ&# n t&# “m&# c đ&# ch” này. Nó hi&# u Jaz, ông còn nh&# r&#. N&# c xi bóng loáng, m&# t đ&# quang, “ban đêm th&# y r&# nh&# ban ngày”! Và khi nó reo thì...“hàng xóm còn nghe ch&# đ&# ng nói chi ng&# i n&# m ng&# k&# bên”. Nh&# v&# y m&# i g&# i là đ&# ng h&# báo th&# c. Ch&# ph&# i đầu nh&# cái đ&# ng h&# đ&# n t&# này, nó reo “bíp bíp, bíp bíp” nh&# rí nh&# s&# ng&# i ta nghe ! Ngoài ra, cái đ&# ng h&# reo c&# a ông, không c&# n nhìn cũng bi&# t nó đang ch&# y, b&# i vì ch&# c&# n nghe ti&# ng “c&# c c&# c, c&# c c&# c” c&# a nó là đ&#. Ph&# i công nh&# n là ti&# ng kêu c&# a nó “có h&# i l&# n”, nh&# t là v&# khuya, lúc thanh v&# ng, nghe gi&# ng nh&# ti&# ng gõ mõ nh&# p đôi. H&# i x&# a, h&# i còn sanh ti&# n, bà Hai v&# n phàn nàn v&# v&# ti&# ng “c&# c c&# c, c&# c c&# c” c&# a cái đ&# ng h&#. Bà nói: “Cái đ&# ng h&# reo c&# a ông càng già càng kêu l&# n. Nó gi&# ng nh&# ông, càng v&# già ông càng ngáy to, ch&# ng đ&# cho ai ng&# h&# t !” R&# i, ch&# ng l&# đi ch&# khác ng&# sau m&# y ch&# c năm ng&# chung, bà Hai đã gi&# i quy&# t v&# n đ&# b&# ng cách...n&# m ng&# c chi&# u v&# i ông Hai, nghĩa là bà n&# m xoay đ&# u v&# phía chân gi&# ng. Dĩ nhiên là ông Hai đã ph&# t ý, không thêm nói chuy&# n v&# i bà Hai h&# t m&# t th&# i gian. Nh&# ng ri&# t r&# i cũng quen đi, nên không còn đ&# ý đ&# n tình tr&# ng đ&# th&# ng đó. Cũng nh&# ông Hai đã quen nghe ti&# ng “c&# c c&# c, c&# c c&# c” c&# a cái đ&# ng h&# nên không nh&# n th&# y là nó kêu l&# n ! Đ&# i v&# i ông, ti&# ng đ&# ng quen thu&# c đó ch&# ng t&# là cái đ&# ng h&# còn “s&# ng”, nghĩa là ông không có quen lên gây thi&# u. Và nh&# v&# y, ông m&# i yên lòng đ&# gi&# c ng&#.

Ông Hai đ&# a m&# t nhìn quanh căn phòng nh&#. Th&# i ti&# t đã sang xuân nên vào gi&# này, trong phòng đã đ&# y ánh sáng. Căn phòng th&# t là “nh&# xú gi&# ng nh&# m&# t cái h&# p”. H&# i ông m&# i t&# i Pháp, m&# y con ông đi r&# c &# phi tr&# ng Charles de Gaulle, t&# u ta t&# tít: “T&# i con đ&# u &# chung m&# t immeuble. Ch&# có ch&# Hai là &# tu&# t đ&# i Tours. M&# i đ&# u, t&# i con đ&# nh l&# y m&# t studio trong immeuble cho Ba &#, nh&# ng ch&# Ba không ch&# u. Nói Ba già r&# i, &# m&# t mình b&# t ti&# n, nên ch&# Ba đ&# n cho ba m&# t phòng riêng trong appartement c&# a ch&#, có vue xu&# ng lac. R&# i ba coi. Đ&# th&# ng l&# m !” Ông Hai ch&# a t&# ng xu&# t ngo&# i nên ch&# ng hình dung đ&# c cái “appartement” bên Pháp nó ra làm sao, nh&# ng nghe các con đ&# n t&# có v&# “r&# t v&# a ý c&# b&# n”, ông cũng nghe vui trong lòng. Khi v&# đ&# n nhà Kim – ng&# i con gái th&# nh&# c&# a ông Hai – ông t&# ng nh&# đi vào m&# t cái hang ch&# không ph&# i m&# t cái &# nhà ! Cái gì mà m&# i b&# c vào là đã ph&# i lo qu&# o trái-b&# i vì bên m&# t là c&# a vào nhà b&# p- r&# i b&# c vài b&# c ph&# i qu&# o m&# t r&# i l&# i qu&# o m&# t l&# n n&# a đ&# tránh

nhà t ̄ m và c ̄ u tiêu n ̄ m li ̄ n nhau ̄ góc đó, r ̄ i đi t ̄ i m ̄ y b ̄ c l ̄ i ph ̄ i qu ̄ o trái m ̄ i vào đ ̄ c căn phòng “ có vue xu ̄ ng lac đ ̄ th ̄ ng l ̄ m”. Phòng nh ̄ x ̄ u vu ̄ ng v ̄ c, b ̄ c có m ̄ y b ̄ c là đ ̄ ng t ̄ ng, nhìn ra phía ngoài qua ô ki ̄ ng to th ̄ y tr ̄ i l ̄ ng l ̄ ng b ̄ i vì không có nhà ̄ phía đ ̄ i đi ̄ n. Nhìn xu ̄ ng bên đ ̄ i- vì nhà ̄ t ̄ ng th ̄ tám – th ̄ y toàn b ̄ cái h ̄ nhân t ̄ o th ̄ t r ̄ ng v ̄ i đ ̄ i cao tr ̄ ng th ̄ p và nh ̄ ng con đ ̄ ng đ ̄ t nh ̄ u ̄ n khúc quanh quanh. Th ̄ ng Út - con trai út c ̄ a ông Hai, tên Tuân nh ̄ ng ̄ nhà quen g ̄ i là Út, năm nay “trên hai m ̄ i tu ̄ i là ít”- ôm l ̄ y l ̄ ng ông Hai đang đ ̄ ng g ̄ n ô ki ̄ ng : “Ba bi ̄ t không ? ̄ Paris khó ki ̄ m đ ̄ c nhà có cái vue nh ̄ v ̄ y l ̄ m. Và h ̄ ng này là h ̄ ng đ ̄ ng nam, sáng, n ̄ ng vào t ̄ n phòng. Ba có th ̄ v ̄ a ng ̄ i đây s ̄ i n ̄ ng v ̄ a nhìn xu ̄ ng lac coi v ̄ t, thiên nga...T ̄ i con bi ̄ t th ̄ nào Ba cũng thích”. Ông đ ̄ a tay v ̄ vai nó - b ̄ y gi ̄ nó cao l ̄ n quá, không v ̄ đ ̄ c đ ̄ u nó nh ̄ h ̄ i thu ̄ ông đ ̄ a nó lên phi tr ̄ ng đ ̄ “đi Tây”- g ̄ t g ̄ t đ ̄ u:“... Ba cũng thích l ̄ m !” Nói nh ̄ v ̄ y, nh ̄ ng khi m ̄ y con kéo h ̄ t ra phòng khách đ ̄ cho ông thay đ ̄ , ông ng ̄ i xu ̄ ng gi ̄ ng nhìn quanh r ̄ i th ̄ dài...M ̄ y đ ̄ a con, vì “đi Tây” quá s ̄ m, không bi ̄ t cái nhà mà ông đã xây c ̄ t ̄ trên s ̄ cao su c ̄ a ông. Cái nhà đó, ông đã m ̄ nó t ̄ thu ̄ còn là th ̄ ký cho h ̄ng cao-su Terre Rouge. H ̄ i đó m ̄ i có hai đ ̄ a con, mà đã hình dung trong đ ̄ u m ̄ t cái nhà th ̄ t to, ki ̄ u “colonial”, có hàng ba th ̄ t r ̄ ng vây quanh đ ̄ tránh tr ̄ i tr ̄ a hanh n ̄ ng...Cái nhà “trong m ̄ ng” đó ph ̄ i to h ̄ n đ ̄ p h ̄ n cái nhà c ̄ a th ̄ ng ch ̄ Terre Rouge. Mà mu ̄ n nh ̄ v ̄ y, không ph ̄ i làm công su ̄ t đ ̄ i mà có đ ̄ c. V ̄ y là hai v ̄ ch ̄ ng “thôi” Terre Rouge (bà Hai cũng làm vi ̄ c cho Terre Rouge). R ̄ i vay n ̄ ngân hàng, gom góp t ̄ ng đ ̄ ng đ ̄ xây đ ̄ ng m ̄ t đ ̄ n đi ̄ n cao su riêng cho mình. Sau đó, ph ̄ i đ ̄ m ̄ hôi xót con m ̄ t h ̄ t m ̄ i m ̄ y năm đ ̄ b ̄ t đ ̄ u đ ̄ d ̄ ti ̄ n b ̄ c th ̄ c hi ̄ n “cái nhà trong m ̄ ng”. Ông h ̄nh đi ̄ n v ̄ i cái nhà đó l ̄ m. Ông th ̄ ng nói :“ Tôi đã v ̄ nó trong đ ̄ u h ̄ i tôi ch ̄ có hai bàn tay tr ̄ ng”. Hôm ăn tân gia, ông Hai đã “m ̄ i h ̄ t c ̄ t ̄ nh” đ ̄ n đ ̄ , có c ̄ m ̄ y h ̄ng cao su Terre Rouge, SIPH...Quan khách ai cũng tr ̄ m tr ̄ khen ng ̄ i,nh ̄ t là cái phòng ng ̄ th ̄ t r ̄ ng trong đó có c ̄ b ̄ xa long đ ̄ ông Hai ng ̄ i hút thu ̄ c đ ̄ c báo nghe ra-dô ! H ̄ i 75, Vi ̄ t C ̄ ng v ̄ , v ̄ n cho ông ̄ cái nhà đó tuy r ̄ ng s ̄ s ̄ ng đã b ̄ t ̄ ch thu h ̄ t (H ̄ nghĩ tình h ̄ i x ̄ a ông đã “đóng góp” giúp cách m ̄ ng nên cho ông m ̄ t chân trong t ̄ k ̄ ho ̄ ch, su ̄ t ngày ng ̄ i...u ̄ ng trà, hút thu ̄ c. V ̄ này đã làm cho bà Hai bu ̄ n r ̄ u sanh b ̄ nh r ̄ i qua đ ̄ i vào gi ̄ a năm sau...) R ̄ i l ̄ n l ̄ n, Vi ̄ t C ̄ ng “l ̄ n” ông ra nhà b ̄ p đ ̄ l ̄ y nhà trên làm tr ̄ s ̄ y ban nhân dân. Cái nhà b ̄ p đó v ̄ y mà r ̄ ng rãi tho ̄ i mái h ̄ n cái “phòng nh ̄ có vue xu ̄ ng lac” này...

Nghĩ đ ̄ n đó, ông Hai b ̄ t c ̄ i. H ̄ i m ̄ i đ ̄ n t ̄ ch thu đ ̄ n đi ̄ n, Vi ̄ t C ̄ ng ch ̄ y xe th ̄ ng vào văn-phòng n ̄ m c ̄ nh con l ̄ cái. ̄ đó, có khu nhà máy, khu nhà kho, khu c ̄ gi ̄ i...v.v. Th ̄ y đ ̄ s ̄ nh ̄ v ̄ y, chúng nó bèn “đóng ch ̄ t” ngay ̄ văn phòng, ăn ng ̄ ̄ đó luôn m ̄ c dù trong đ ̄ n đi ̄ n còn có khu nhà ̄ , b ̄ nh xá, tr ̄ ng h ̄ c, câu l ̄ c b ̄ ...không thi ̄ u gì n ̄ i đ ̄ . Đã g ̄ i là hòa bình r ̄ i mà t ̄ i Vi ̄ t C ̄ ng v ̄ n còn l ̄ i s ̄ ng đã chi ̄ n: l ̄ n chi ̄ m đ ̄ c đ ̄ n đâu là “ta đóng ch ̄ t ngay ̄ đó thôi”. V ̄ sau, khi chúng nó “báo cáo r ̄ ng m ̄ n l ̄ i t ̄ ch ̄ c đã hoàn ch ̄ nh” thì khu văn phòng đã bi ̄ n thành nhà ̄ c ̄ a m ̄ y gia đình cán b ̄ , còn nhà ̄ c ̄ a ông Hai đ ̄ c chia đôi, m ̄ t bên làm văn phòng, m ̄ t bên làm ̄ y ban nhân dân – nghĩa là làm vi ̄ c ̄ cách nhà máy trên hai cây s ̄ ! – nhà b ̄ p c ̄ a ông đã bi ̄ n thành nhà kho sau khi chúng nó đã “lích” ông ra nhà kho đ ̄ ! Cái gì cũng ng ̄ c ng ̄ o h ̄ t. Ng ̄ c ng ̄ o đ ̄ n vô lý ! V ̄ y mà h ̄ m ̄ mi ̄ ng ra là chúng nó c ̄ t ̄ hào là “đ ̄ nh cao trí tu ̄ ” !

N ̣ng đã b ̣t đ ̣u vào đ ̣y phòng. Căn phòng nh ̣ b ̣y gi ̣ th ̣t ̣ m. Ông Hai v ̣n n ̣m yên, l ̣ng nghe t ̣ng ti ̣ng đ ̣ng (Đó là cái thú “n ̣m n ̣ng” c ̣a ông h ̣i còn ̣ bên nhà vào nh ̣ng sáng ch ̣-nh ̣t r ̣i r ̣nh). B ̣n b ̣ yên l ̣ng. Lâu lâu nghe ti ̣ng n ̣ c “gi ̣t c ̣u” t ̣ m ̣y t ̣ng l ̣u trên theo ̣ng đ ̣n ch ̣y ngang m ̣t cách âm th ̣m v ̣i v ̣...R ̣i h ̣t. Yên l ̣ng đ ̣n bu ̣n thiu ! Ch ̣ng b ̣ng ̣ bên nhà. H ̣ng sáng đã nghe gà gáy, không ph ̣i m ̣t con mà là ba b ̣n con, gáy “đ ̣i đ ̣p” th ̣t r ̣n r ̣. R ̣i ti ̣ng b ̣y chim trong lá r ̣u r ̣t, nghe lúc xa lúc g ̣n đ ̣ bi ̣t là chúng đang bay li ̣ng t ̣ cây này sang cây n ̣, tr ̣ đi tr ̣ v ̣. Đ ̣n khi nghe m ̣y con gà mái kêu t ̣ c t ̣ xen l ̣n ti ̣ng gà con chim-chíp, ti ̣ng v ̣t kh ̣n kh ̣n, ti ̣ng ng ̣ng huen-hoét... là bi ̣t ngay th ̣m Tám L ̣ đang cho gà v ̣t ă n ̣ v ̣n sau. R ̣i đ ̣n ti ̣ng mô-tô n ̣ máy, r ̣ vài “cú” xong là nghe ti ̣ng máy đi xa l ̣n xa l ̣n. Đó là th ̣ng R ̣t đang ch ̣y xu ̣ng t ̣ nh mua h ̣ ti ̣u v ̣ cho ông ă n sáng.Ng ̣n đó ti ̣ng đ ̣ng v ̣y quanh ông, th ̣t là t ̣m th ̣ng nh ̣ng cũng th ̣t sinh đ ̣ng. Ch ̣ng có gì h ̣t, v ̣y mà sao ông nghe hoài không th ̣y chán. Trái l ̣i, m ̣i l ̣n có đ ̣p “n ̣m n ̣ng” đ ̣ l ̣ng nghe nh ̣ng ti ̣ng đ ̣ng quen thu ̣c đó, tâm h ̣n ông l ̣ng l ̣ng tr ̣i r ̣ng. Làm nh ̣ chúng nó đ ̣m đ ̣n cho ông cái thi v ̣ đ ̣u ngày, nh ̣ nh ̣ng t ̣i mát...Nh ̣ng ti ̣ng đ ̣ng đó, b ̣y gi ̣, ông n ̣m đ ̣y trong cái yên l ̣ng c ̣a căn phòng nh ̣, ông m ̣ng t ̣ng nh ̣ còn nghe r ̣ trong đ ̣u. Không sót, không quên m ̣t ti ̣ng đ ̣ng nào h ̣t, k ̣ c ̣ ti ̣ng đ ̣ ki ̣ng t ̣n-teng t ̣n-teng m ̣i m ̣i l ̣m phút c ̣a cái đ ̣ng h ̣ Wesminster treo ̣ phòng khách nhà ông. ̣ ...cái đ ̣ng h ̣ h ̣i đó ông mua ̣ Passage Eden đ ̣ng Catinat.Th ̣ng làm b ̣ng g ̣ quý ch ̣m tr ̣ th ̣t khéo. Trên m ̣t có ba l ̣ đ ̣ lên dây th ̣u : m ̣t l ̣ đ ̣ cho máy ch ̣y, m ̣t l ̣ đ ̣ đ ̣ ki ̣ng, m ̣t l ̣ đ ̣ đánh gi ̣.“Tr ̣ng d ̣i” đ ̣ng đ ̣a nghe c ̣ c-c ̣ ch ̣ c-c ̣ ch ̣ m r ̣i đ ̣u đ ̣n (V ̣ đ ̣m này, bà Hai c ̣n nh ̣n :“Ông ă n nói không thanh bai chút nào h ̣t. Qu ̣ l ̣c thì g ̣i là qu ̣ l ̣c, ch ̣ g ̣i tr ̣ng này tr ̣ng n ̣ nghe đ ̣-h ̣ quá ch ̣ng !” Ông c ̣i:“Th ̣i t ̣ x ̣a đ ̣n gi ̣ thiên h ̣ g ̣i cái đó là tr ̣ng d ̣i, ch ̣ g ̣i b ̣ng gì ? Tôi ch ̣ng th ̣y có gì t ̣c t ̣u trong đó h ̣t. T ̣i vì mình nghĩ b ̣y nên m ̣i th ̣y nó t ̣c” T ̣ đó, bà Hai không th ̣m đá đ ̣ng t ̣i cái b ̣-ph ̣n lòng-th ̣ng l ̣c qua l ̣c l ̣i ̣ ph ̣n đ ̣i c ̣a cái đ ̣ng h ̣ Westminster !) H ̣i đó, nh ̣ng lúc “n ̣m n ̣ng”, ông hay l ̣ng tai nghe ti ̣ng đ ̣ng h ̣ đ ̣ ki ̣ng d ̣u đ ̣t : đ ̣ “m ̣t h ̣i” là m ̣i l ̣m phút, đ ̣ “hai h ̣i” là ba ch ̣c phút, đ ̣ “ba h ̣i” là b ̣n m ̣i l ̣m phút, còn đ ̣ “b ̣n h ̣i” là s ̣a s ̣n đánh gi ̣ ...Th ̣t là thú v ̣ ! Mình “nghe” th ̣i gian đi qua và “bi ̣t” th ̣i gian đã đi qua t ̣ lúc nào ! Thành ra, ti ̣ng c ̣ c-c ̣ ch ̣ c-c ̣ ch ̣, ti ̣ng đ ̣ ki ̣ng, ti ̣ng đánh gi ̣ c ̣a đ ̣ng h ̣ Wesminster cũng thu ̣c vào nh ̣ng ti ̣ng đ ̣ng mà ông Hai đã mang theo trong lòng khi b ̣ x ̣ ra đi...

Gi ̣ này, nhà v ̣ng teo. V ̣ ch ̣ng Kim đã đi làm, chi ̣u m ̣i v ̣. Th ̣ng T ̣i, b ̣n tu ̣i, cháu ngo ̣i c ̣a ông, đã đ ̣ c cô Út c ̣a nó r ̣ c v ̣ Antony hôm qua vì có ông bà n ̣i nó t ̣ đ ̣i t ̣nh lên ch ̣i. H ̣i ông m ̣i qua Pháp, l ̣n đ ̣u g ̣p th ̣ng T ̣i, nó th ̣y ng ̣i l ̣ nên l ̣p l ̣ núp sau v ̣y c ̣a má nó, mi ̣ng c ̣i l ̣n l ̣n. Má nó nói: “Ông ngo ̣i nè con. Bonjour ông ngo ̣i đi ! ̣ Ông ng ̣i xu ̣ng gh ̣ xa-long đ ̣a hai tay v ̣ phía nó : ̣ L ̣i đây. L ̣i đây ngo ̣i c ̣ng. ̣ Má nó ph ̣i đ ̣y nh ̣ nó m ̣y l ̣n nó m ̣i b ̣ c t ̣i b ̣t tay ông Hai. Ông ôm nó vào lòng, hôn lên má ph ̣n-ph ̣n c ̣a nó mà nghe th ̣m nghe ngon. Tình th ̣ng b ̣ng d ̣ng tràn trong lòng. Trong giây phút đó, ông b ̣ng th ̣y ch ̣ng còn ti ̣c cái gì n ̣a h ̣t, t ̣ đ ̣n đ ̣n cao su đ ̣n cái nhà ̣ trong m ̣ng ̣ mà Vi ̣t C ̣ng đã chi ̣m đ ̣t. Làm nh ̣ đ ̣a cháu ngo ̣i mà ông đang ôm trong vòng tay đã mang đ ̣n cho ông m ̣t lu ̣ng sinh khí m ̣i, m ̣t cái gì mà ngay b ̣y gi ̣ đã chi ̣m tr ̣n tâm h ̣n ông. L ̣ quá ! Có b ̣ng chút xíu nh ̣ v ̣y – th ̣ng T ̣i – mà đã có th ̣ thay th ̣ đ ̣ c nh ̣ng gì th ̣t l ̣n lao th ̣t sâu r ̣ng mà ông đang mang m ̣nh trong lòng nh ̣ quê h ̣ng nh ̣ s ̣ nghi ̣p ! Ông l ̣i ôm hôn nó m ̣t l ̣n n ̣a đ ̣ nh ̣n th ̣y r ̣ng ông không l ̣m : tình c ̣m m ̣i m ̣ đó có th ̣t nh ̣ v ̣y. L ̣n

này, ch ̣ng ai b ̣o mà th ̣ng Tí t ̣ nhiên nhón chân lên hôn ông Hai. Nó hôn b ̣ng mũi gi ̣ng nh ̣ ông hôn nó ! R ̣i nó quay l ̣i nhìn m ̣i ng ̣ ̣i, mi ̣ng c ̣ ̣i l ̣n l ̣n. Ông ̣a n ̣ ̣ c m ̣t vì sung s ̣ng và nghĩ r ̣ng ̣ cái tu ̣i già và trong cu ̣ c s ̣ng l ̣u vong, có đ ̣ c đ ̣a cháu ngo ̣i nh ̣ v ̣y, th ̣t là Tr ̣i còn th ̣ng ông nhi ̣u quá ! R ̣i ông ví-von : quê h ̣ng c ̣a ông bây gi ̣ là th ̣ng cháu ngo ̣i này. Ông s ̣ vung-b ̣i nó nh ̣ ngày x ̣a ông đã vung b ̣i ch ̣m sóc v ̣n ̣ n ̣ cao su con, đ ̣ khi đem ra ̣ l ̣ nó s ̣ l ̣n mau l ̣n m ̣nh. Nh ̣t là cái g ̣c Vi ̣t Nam, ph ̣i còn, ph ̣i có...T ̣ đó hai ông cháu nh ̣ hình v ̣i bóng. Ông l ̣ nh ph ̣n đ ̣a r ̣ c th ̣ng Tí đi tr ̣ng m ̣u gi ̣o. M ̣i sáng, ăn đ ̣m-tâm xong là ông cháu đ ̣n nhau th ̣ b ̣ l ̣i tr ̣ng n ̣m cách nhà không xa l ̣m, ̣ khu nhà n ̣m phía bên kia h ̣. Th ̣ng Tí phát âm ti ̣ng ̣ ngo ̣i ̣ không đ ̣ c, nên g ̣i ông nó b ̣ng ̣ m ̣i ̣ nh ̣ng l ̣i nghe ra là ̣ m ̣i ̣ làm má nó r ̣y quá, c ̣ b ̣t th ̣ng nh ̣ chu môi ngoáy mi ̣ng l ̣p đ ̣i l ̣p l ̣i cho đúng. Ông r ̣y : ̣ K ̣ nó, con ! T ̣ t ̣...Đ ̣ng làm quá đây r ̣i nó b ̣ m ̣c-c ̣m không thêm g ̣i ba b ̣ng gì h ̣t thì kh ̣ ? Thà đ ̣ nó g ̣i tr ̣i tr ̣i mà mình còn nghe có cái gì Vi ̣t Nam. R ̣i mình s ̣a l ̣n, con hi ̣u không ? ̣ Ông th ̣ng can thi ̣p nh ̣ng chuy ̣n nh ̣ v ̣y nên th ̣ng Tí thích ông ngo ̣i nó l ̣m. Đi v ̣i ông, nó h ̣c t ̣ng ti ̣ng Vi ̣t và c ̣ g ̣ng nh ̣ đ ̣ nói cho đúng. B ̣i vì nó th ̣y m ̣i l ̣n nó nói đúng, ông ngo ̣i nó th ̣t vui. Còn ôm nó hôn tr ̣ tr ̣t n ̣a. Có m ̣t l ̣n ông Hai ch ̣ m ̣y con v ̣t đang l ̣i trên h ̣, h ̣i : ̣ Con này kêu là con gì, Tí ? ̣ Th ̣ng nh ̣ nhìn v ̣t r ̣i nhìn ông, v ̣a l ̣ c đ ̣u v ̣a c ̣ ̣i l ̣n l ̣n : ̣ Không bi ̣t ̣. Ông nói, phát âm t ̣ng ti ̣ng th ̣t rõ : ̣ Con...v ̣t Th ̣ng nh ̣ l ̣p đ ̣i l ̣p l ̣i m ̣y l ̣n cho đúng và cho nh ̣. M ̣t lúc sau, ông ch ̣ v ̣t mà h ̣i : ̣ Con này là con gì ? ̣ Th ̣ng nh ̣ nói ̣ Con... ̣ r ̣i há mi ̣ng tròn vo đ ̣nh nói ti ̣p. Ông th ̣y ngay là sai r ̣i, b ̣i vì ̣ v ̣t ̣ không th ̣ phát âm v ̣i cái mi ̣ng m ̣ tròn đ ̣ c. Ông bèn ra đ ̣u đ ̣ nh ̣ c nó, ông ch ̣ ch ̣ lên mi ̣ng ông. ̣ đó, ông bành môi ra cho gi ̣p gi ̣p nh ̣ s ̣p phát âm ̣ v ̣t ̣. Th ̣ng nh ̣ m ̣t sáng r ̣, khép mi ̣ng l ̣i r ̣i làm y nh ̣ ông nh ̣c. Nó nói ̣ v ̣t ̣ mà đ ̣u nó g ̣t xu ̣ng m ̣t cái, đ ̣ th ̣y nó c ̣ g ̣ng vô cùng làm ông th ̣y th ̣ng quá. B ̣ng nó h ̣i : ̣ M ̣i ! M ̣i ! Sao con v ̣t nó gi ̣ng con...nó gi ̣ng con... ̣ Ông ̣ ti ̣p h ̣i ̣ cho th ̣ng nh ̣ : ̣ Nó gi ̣ng con... ? ̣ Th ̣ng Tí nói l ̣n nh ̣ v ̣a đ ̣ c ti ̣p s ̣c, v ̣a l ̣n v ̣a rõ : ̣ Nó gi ̣ng con canard ... ? ̣ Ông b ̣t c ̣ ̣i, ch ̣i đ ̣ng nho nh ̣ ̣ Cha m ̣y ! ̣ r ̣i ôm hôn nó đ ̣y m ̣t đ ̣y c ̣. Nó nh ̣t, rút đ ̣u rút c ̣ c ̣ ̣i lên h ̣ng-h ̣c...

Nghĩ đ ̣n đó, ông Hai th ̣ dài. Bây gi ̣, ông không còn đ ̣a r ̣ c th ̣ng Tí n ̣a. Má nó ̣ giành ̣ làm. Vi ̣n c ̣ là c ̣n g ̣p th ̣ng xuyên nh ̣ng ng ̣ ̣i ph ̣ trách m ̣u gi ̣o đ ̣ h ̣i han theo gi ̣i tình hình phát tri ̣n c ̣a th ̣ng nh ̣. Ông nghi là có m ̣t lý-do nào khác mà má th ̣ng Tí không ti ̣n nói ra. M ̣i đ ̣u, ông th ̣t bu ̣n, nh ̣ng r ̣i cũng ph ̣i nh ̣n n ̣i ch ̣u nh ̣ v ̣y. Và đ ̣nh b ̣ng có đ ̣p nào đó s ̣ h ̣i Kim cho ̣ rõ tr ̣ng đen ̣. Trong khi ch ̣ đ ̣i, ông ̣ n ̣m nhà nh ̣ m ̣t ng ̣ ̣i th ̣t nghi ̣p ̣, đi ra đi vô phòng khách nhà b ̣p, hút thu ̣c h ̣t đ ̣i u này đ ̣n đ ̣i u khác. Lâu lâu nhìn đ ̣ng h ̣ đ ̣ coi m ̣y gi ̣, làm nh ̣ đang trông m ̣t cái gì hay đang đ ̣i m ̣t ng ̣ ̣i nào đó ! Có hôm ông cũng xu ̣ng đ ̣i nhà đi bách b ̣ quanh h ̣, r ̣i quen chân đi l ̣i tr ̣ng m ̣u-gi ̣o đ ̣ng c ̣nh rào l ̣ ̣i k ̣m đ ̣a m ̣t tìm th ̣ng Tí trong b ̣y tr ̣ đang nô đùa bên trong. Không có gì : ông ch ̣ c ̣n th ̣y xa xa th ̣ng cháu ngo ̣i đang la hét ch ̣y nh ̣y v ̣i b ̣y b ̣n c ̣a nó là đ ̣ đ ̣ ông nghe trong lòng ph ̣i-ph ̣i m ̣t ni ̣m vui... Có khi th ̣ng Tí nhìn th ̣y ông, nó m ̣ng r ̣ v ̣a ch ̣y l ̣i v ̣a kêu : ̣ M ̣i ! M ̣i ! Đ ̣n hàng rào, nó đ ̣a ngón tay tr ̣ m ̣m m ̣m qua l ̣ l ̣ ̣i k ̣m đ ̣ cho ông n ̣m l ̣y b ̣ng đ ̣u m ̣y ngón tay kh ̣ng khiu c ̣a ông, l ̣c nhè nh ̣. Đó là cái ̣ bonjour ̣ c ̣a hai ông cháu. Xong, ông nói : “ Thôi ! Vô tr ̣ng ch ̣i đi con. Ngo ̣i v ̣ ”. Ch ̣ có nh ̣ v ̣y thôi ! V ̣y mà c ̣ ngày hôm đó, cái gì ông cũng th ̣y t ̣ ̣i th ̣y đ ̣p...

Ông Hai v ̄ n vai ngáp r ̄ i ng ̄ i d ̄ y v ̄ i l ̄ y áo l ̄ nh dài tay máng trên thành gh ̄ m ̄ c vào k ̄ càng m ̄ i b ̄ c xu ̄ ng gi ̄ ng. Ông kéo cái couette xu ̄ ng phía chân gi ̄ ng đ ̄ so l ̄ i th ̄ ng th ̄ m cái m ̄ n x ̄ p đôi n ̄ m gi ̄ a cái drap và cái couette. Xong, ông l ̄ i kéo cái couette đ ̄ p tr ̄ l ̄ i trên m ̄ n, kéo mí drap ph ̄ lên couette. Cu ̄ i cùng, ông l ̄ n tay kéo t ̄ t c ̄ cái “th ̄ t ̄” đó l ̄ t ng ̄ a lên và tu ̄ t xu ̄ ng phía chân gi ̄ ng. Ông ph ̄ i làm nh ̄ v ̄ y đ ̄ chi ̄ u v ̄ con gái ông làm gi ̄ ng th ̄ y r ̄ ng “ông ng ̄ h ̄ p v ̄ sinh” nghĩa là có n ̄ m gi ̄ a hai l ̄ p drap đ ̄ng hoàng ! Câu chuy ̄ n có v ̄ “r ̄ c r ̄ i” này b ̄ t đ ̄ u t ̄ h ̄ i ông m ̄ i qua Pháp. Hai đêm đ ̄ u, ông ng ̄ không đ ̄ c. M ̄ t ph ̄ n vì s ̄ ch ̄nh l ̄ ch gi ̄ gi ̄ c, m ̄ t ph ̄ n vì l ̄ nhà và nh ̄ t là l ̄ i “ng ̄ theo tây” ông không h ̄ p. Cái gì mà khi mình chui vào gi ̄ a hai t ̄ m drap, mình nghe nó l ̄ nh ng ̄ t. “Mò” t ̄ i đầu là nghe l ̄ nh t ̄ i đó, m ̄ c đ ̄ u bên trên có ph ̄ kín nhét k ̄ m ̄ t cái couette đ ̄ y. R ̄ i ph ̄ i n ̄ m đ ̄ i m ̄ t lúc lâu, bên trong m ̄ i âm ̄ m ! Đ ̄ n ngày th ̄ ba, ông nói v ̄ i con gái : “Cho ba xin m ̄ t cái m ̄ n, con !” Kim ng ̄ c nhiên : “ ̄ a ! B ̄ cái couette không đ ̄ m sao ba ?” Ông ng ̄ n ng ̄ r ̄ i đ ̄p : “ Th ̄...c ̄ng ̄ m. Nh ̄ ng ba mu ̄ n có m ̄ t cái m ̄ n...” Ba th ̄ ng Tí chen vào, nói v ̄ i Kim : “ Th ̄ em c ̄ mua cho ba m ̄ t cái m ̄ n, đi ! Ba già r ̄ i ch ̄ ph ̄ i nh ̄ t ̄ i mình đâu mà ng ̄ v ̄ i cái couette là đ ̄ ”. V ̄ y là hôm đó, đi làm v ̄ , Kim mang v ̄ m ̄ t cái m ̄ n to. Kim x ̄ p cái m ̄ n làm đôi đ ̄ t ̄ gi ̄ a t ̄ m drap trên và cái couette. Đêm đó, thay vì chui vào gi ̄ a hai l ̄ p drap, ông Hai chui vào gi ̄ a hai l ̄ p m ̄ n ! Chui vào t ̄ i đầu là nghe ̄ m t ̄ i đó ! Th ̄ t là thích thú ! Ông đ ̄ a bàn chân “mò” bên m ̄ t bên trái, ông đ ̄ a bàn tay r ̄ r ̄ l ̄ p m ̄ n d ̄ i l ̄ p m ̄ n trên, b ̄ t g ̄ p l ̄ i c ̄ m giác quen thu ̄ c khi đ ̄ p m ̄ n h ̄ i còn ̄ bên nhà : l ̄ng m ̄ n dù m ̄ n nh ̄ ng v ̄ n đ ̄m đ ̄m chích-chích. Ông l ̄ i thích nh ̄ v ̄ y. Ông nh ̄ l ̄ i h ̄ i nh ̄ khi còn ̄ v ̄ i bà n ̄ i d ̄ i qu ̄, tr ̄ a tr ̄ a ông hay nh ̄ y vào b ̄ l ̄a tr ̄ i cái bao b ̄ t ̄ i lên m ̄ t l ̄a r ̄ i “inh” lên đó ng ̄ m ̄ t gi ̄ c “ngon lành”. R ̄ i t ̄ i ông ghi ̄ n cái v ̄ a êm êm v ̄ a x ̄t x ̄t đó ! Cho nên khi đã chui vào gi ̄ a hai l ̄ p m ̄ n, ông t ̄ ng ch ̄ ng nh ̄ ông là đ ̄ a bé v ̄ a n ̄ m đ ̄ c “cái ghi ̄ n” đ ̄ đi vào gi ̄ c ng ̄ ...V ̄ y r ̄ i hôm sau, khi con gái c ̄ a ông làm gi ̄ ng th ̄ y cái “ ” êm êm x ̄t x ̄t đó, la lên : “ Tr ̄ i ̄ i ! Ba ng ̄ gì k ̄ v ̄ y ? Ng ̄ i ta n ̄ m gi ̄ a hai l ̄ p drap cho nó s ̄ ch s ̄ h ̄ p v ̄ sinh, b ̄ i vì drap mình thay mình gi ̄ t. Ch ̄ còn chui vào m ̄ n, nó t ̄ m trong đó ch ̄ u gì n ̄ i !” V ̄ y là t ̄ đó, đ ̄ u hôm, ông chui vào hai l ̄ p drap “cho con nó vui” (Kim th ̄ ng đ ̄ a cha vào gi ̄ ng m ̄ i t ̄ i đ ̄ ch ̄n t ̄ n mí couette th ̄ t k ̄ s ̄ ông già th ̄ m l ̄ nh v ̄ khuya) Nh ̄ ng khi đã t ̄ t đ ̄n, ông ch ̄ m ̄ t lúc “coi đ ̄ ng t ̄ nh th ̄ nào” r ̄ i m ̄ i chung ra đ ̄ mò m ̄ m đ ̄ mí m ̄ n chui vô...R ̄ i sáng nào d ̄ y cũng ph ̄ i...s ̄ p x ̄ p l ̄ i drap m ̄ n couette cho có v ̄ “t ̄ nhiên”, làm nh ̄ ông đã ng ̄ gi ̄ a hai l ̄ p drap, “đúng nh ̄ l ̄ i con nó đ ̄ n” !

Ông đ ̄ t đ ̄ u thu ̄ c r ̄ i vào ng ̄ i trong c ̄ u tiêu. Cái c ̄ u này, ông đã đ ̄ ý t ̄ hôm m ̄ i đ ̄ n, n ̄ c c ̄ ch ̄ y t ̄ n t ̄ n. Ch ̄ c cái clapet đóng không kín. M ̄ y v ̄ này mà có th ̄ ng R ̄ t ̄ đ ̄y thì ch ̄ “m ̄ i l ̄m phút, n ̄ a ti ̄ ng là xong ngay”. Th ̄ ng R ̄ t ̄ là con trai út c ̄ a Chín Lúa, ng ̄ i ph ̄ tá đ ̄ t l ̄ c c ̄ a ông. Chín Lúa đ ̄ n giúp v ̄ c cho ông t ̄ thu ̄ ông còn ch ̄ y n ̄ h ̄ t h ̄ i m ̄ i cu ̄ i th ̄ng đ ̄ tr ̄ l ̄ ng dân th ̄ . Sau này, vì nghĩ đ ̄ n cái công góp ph ̄ n đ ̄ ng nghi ̄ p đó mà ông đã c ̄ t đ ̄ t cho v ̄ ch ̄ ng Chín Lúa ra canh tác riêng, ông giúp nông-c ̄ c -gi ̄ i và phân bón. Thay vì tr ̄ ng cây ăn trái nh ̄ các nhà v ̄ n khác, Chín Lúa l ̄ i ti ̄ p t ̄ c tr ̄ ng cao-su. Ông Hai th ̄ ng nói đùa : “ Tên là Lúa, dân H ̄ u Giang, v ̄ y mà l ̄ i l ̄ p nghi ̄ p ̄ mi ̄ n Đông và chuyên môn tr ̄ ng cao su ch ̄ không ph ̄ i tr ̄ ng lúa ! Thi ̄ t là tréo c ̄ ng ng ̄ ng !” Cái hôm mà v ̄ Chín Lúa chuy ̄ n b ̄ ng th ̄ ng R ̄ t, Chín Lúa đi Sài Gòn v ̄ ng. Hay tin, ông b ̄n cho tài x ̄ l ̄ y xe đ ̄ a bà b ̄ u đi sanh. Nh ̄ ng đi n ̄ a đ ̄ ng là th ̄ ng nh ̄ đã l ̄ t lòng ! Vì v ̄ y m ̄ i đ ̄ t tên nó là R ̄ t. V ̄ sau, đ ̄ t lòng

biết n, v ch ng Chín Lúa b t th ng nh g i ông bà Hai b ng ông n i bà n i. L n lên, th ng R t ch mê có máy-móc. Th gì nó cũng “d c”. Máy nào ăn-banh, nó cũng l ̣ng vào ph m y ông th cái mò ra “b nh” đ s a. Nh v y mà nó gi i. Trong nhà, có cái gì h cũng m t tay nó s a h t. Cho nên bà Hai m n nó l m. H i bà Hai m ̣n ph n, nó cũng chít khăn ch u tang, r i d n v v i ông Hai “cho có ông có cháu”. Chi u chi u nó l y Honda đ u “ông n i” nó xu ng quán T Siêu nh u th t r ng. Nó không a Vi t C ng. Nó nói v i ông Hai :“ T i này xài không vô, n i à ! D t th y m mà c làm tàng. Cho nên r t i đ u là h t i đó, r i chē trong Nam máy móc thi t b không đ ̣ng tiêu chu n, b o qu n không có k ho ch...Có khi còn nghi là có k ph n đ ng mu n phá ho i n a ! Cho nên bác T , chú Hai Qu i, bác Sáu Tài đ u l n l n rút lui h t vì s v l y ! B máy móc l i cho cha con t i nó mò th c h ng. Th ng th tr ng có t i g p con m y l n nh ng con cho de luôn. K bà nó ! Mu n t i đ u thì t i !” Tánh tình th ng R t r t b c tr c, l i ít h c nên ăn nói “phang ngang b a c i” ch ng c n dē-d t n nang gì h ̣t. V y mà ông Hai l i th ng nó ch đ o. Ông th y n cái c t cách c a ng i dân quē, th t t nhiên, “ăn sao nói v y” nh ng x s “có th y có chung, bi t tình bi t nghĩa”. H i Vi t C ng v t ch-thâu đ n đ i n (s cao su c a Chín Lúa cũng cùng chung m t s ph n) v ch ng Chín Lúa và th ng R t ch y qua nhà đ nh ch ông bà Hai đi tr n. Ông bà Hai không ch u đi. Th ng R t quy t đ nh l i đ b o v “ông bà n i”. Nó nói: “M y th ng này t i n h u b t nh t, khó tin l m, n i ! H i m i vô tuyên b là không đ ng t i cây kim s i ch c a nhân dân, nghe ngon lành. V y r i sau đó h t h t !” Sau này, chính th ng R t khuyên “ông n i” nó đi Tây. Nó nói :“ N i già r i. Bà đã m t. M y cô chú đ u ngo i qu c h t.N i còn t i c cái gì n a mà không ch u đi Tây ph t cho r i ? l i đây, l i u n i có làm gì đ c n a không ? N i đi,đi ! Đ c còn h ng cái an-nhàn c a tu i già. Còn h n l i mà a gan khi nhìn t i nó c o ch t cây cau su, còn lên l p d y l i mình cách tr ng cau su, cách l y m !” Đ n khi ông đi lo gi y t đ xin xu t c nh, th ng R t lái Honda đ a ông lên lên xu ng xu ng thành ph . Và cu i cùng, trong lúc ng i trên xe ca đ a ông lên phi tr ng, nó k tai nói nh :“ N i đi r i, ch c con không l i đây lâu đ u. Con s vô khu đi kháng chi n ph c qu c”. Ông b ng nghe nh x ng s ng c a ông đ ng th ng lên, máu trong ng i ch y m nh h n, h i th th t sâu th t dài...Ông c m l y tay th ng R t, ráng s c già bóp th t m nh. Ch c nó ph i hi u r ng ông đ ng ý v i nó. Ch c nó ph i hi u r ng ông đ t h t ni m tin vào nó và chúc nó th t nhi u can đ m đ d n thân. Nh ng ch c nó không th hi u r ng trong cái si t tay đó ông còn ng m c m n nó đã cho ông th y r ng tinh th n b t khu t c a ng i dân mi n Nam v n còn đ c luân l u t i p n i. Ông nói v i nó mà t ng ch ng nh nói v i chính mình :“ B ̣y gi , ông th y ch ng còn gì th c m c. Ông đi đ c r i đó, R t !” phi tr ng, trong lúc ông theo lu ng ng i b c vào bên trong, ông nghe th ng R t nh n vói, gi ng th t to th t r :“ Ch ng yên n i yên ch r i, n i nh vi t cho con ít ch cho con yên lòng, nghe n i !” Câu nói ch ng có gì h t nh ng l i làm ông xúc đ ng đ n r t n c m t. Ông có c m t ng nh th ng “cháu n i” đó th t s là ru t th t c a ông và nó đ ̣ng g i ông đ n m t n i an toàn đ r nh tay “lo chuy n l n”, chuy n mà ng i già nh ông không còn đ s c đ g ̣nh vác. Ông nhìn l i th y th ng R t th t m nh kh e, th t hiên-ngang, n i b t trong r ng ng i đ a t i n. Ông g t g t đ u tr l i nó r i t i p t c b c vào trong mà có c m t ng nh v a nhìn th y, p phía sau, m t chân tr i đ ̣ng m r ng...

Ông Hai qua nhà t m súc mi ng r a m t, r i vào nhà b p ki m cái gì b b ng. Trên bàn ăn, Kim có d n m t mi ng gi y ch vi t h i to đ ông đ c mà kh i ph i mang ki ng lão :“H t g ̣ đ s n trong cái ch o nh . Bánh mì trong four. Ba h ̣m cà phê s a trong micro-ondes, nh v n

nút qua n ̄ c th ̄ ba. Tr ̄ a, có c ̄ m trong n ̄ i đ ̄ n, th ̄ t kho rau s ̄ ng trong frigo. Hôn ba.” Sáng nào cũng có mi ̄ ng gi ̄ y d ̄ n-dò t ̄ a-t ̄ a nh ̄ v ̄ y, nh ̄ t là cái đ ̄ m “n ̄ c th ̄ ba trên micro-ondes”. B ̄ i vì h ̄ i m ̄ i qua, ông đã làm trào s ̄ a ̄ trong đó ! M ̄ y đ ̄ a con đã ch ̄ th ̄ t k ̄ , “làm nh ̄ v ̄ y... v ̄ n nh ̄ v ̄ y... r ̄ i đ ̄ i nghe m ̄ t ti ̄ ng keng là xong, nh ̄ ng coi ch ̄ ng ph ̄ ng tay”. Ông đã áp d ̄ ng đúng m ̄ y cái “nh ̄ v ̄ y nh ̄ v ̄ y” nh ̄ ng khi nghe cái keng ông m ̄ cánh c ̄ a lò micro-ondes thì...s ̄ đã r ̄ i ! Ông đã chùi lau r ̄ t k ̄ v ̄ y mà chi ̄ u v ̄ Kim cũng th ̄ y. V ̄ y là m ̄ i sáng, có màn d ̄ n-dò khi c ̄ n n ̄ u s ̄ a nh ̄ đ ̄ n ̄ c s ̄ 3...

Ông ng ̄ i ăn tr ̄ ng chiên mà b ̄ ng nghe th ̄m tô bánh canh c ̄ a con T ̄ Li ̄ u, con gái Sáu Tài th ̄ máy ̄ đ ̄ n đ ̄ n (Sáu Tài có “ng ̄ tay trái” là đ ̄ n ghi-ta c ̄ nh ̄ c, nên đ ̄ t tên con là th ̄ ng Xang, th ̄ ng X ̄ , con Li ̄ u, con Xê...) Tô bánh canh c ̄ a con Li ̄ u th ̄ m ph ̄ c, n ̄ c trong veo, s ̄ i bánh tròn đ ̄ u tr ̄ ng phau phau không dai không b ̄ , th ̄ t heo v ̄ a m ̄ m x ̄ t không m ̄ ng không d ̄ y. Đ ̄ c bi ̄ t là m ̄ i mi ̄ ng đ ̄ u có đ ̄ th ̄ t m ̄ và da. Ch ̄ c ̄ n nhai vài cái là đ ̄ th ̄ y cái thi v ̄ c ̄ a cu ̄ c s ̄ ng n ̄ m h ̄ t trong răng trong n ̄ u ! Hàng bánh canh c ̄ a con Li ̄ u đ ̄ t nép đ ̄ i mái hiên c ̄ a ti ̄ m n ̄ c th ̄ ng T ̄ , ng ̄ i Vi ̄ t g ̄ c Hoa. Ti ̄ m này không có b ̄ ng hi ̄ u, nh ̄ ng vì n ̄ m ngay đ ̄ i g ̄ c cây đ ̄ p th ̄ t l ̄ n nên ng ̄ i ta g ̄ i là “quán Cây Đ ̄ p”. Nh ̄ ng ri ̄ t r ̄ i khách hàng ch ̄ g ̄ i tr ̄ ng b ̄ ng “Cây Đ ̄ p” hay “Th ̄ ng T ̄ ” là hi ̄ u ngay cái ti ̄ m n ̄ c đó. Có l ̄ t ̄ i vì chung quanh không còn cây đ ̄ p nào khác và ch ̄ c cũng không còn “th ̄ ng T ̄ ” nào khác bán quán cà-phê trong cái t ̄ nh l ̄ nh ̄ x ̄ u này ! Đ ̄ m đ ̄ c bi ̄ t là ̄ đây còn gi ̄ nguyên nét “c ̄ đ ̄ n” c ̄ a ti ̄ m cà phê : bàn g ̄ vuông vuông đ ̄ng thô s ̄ , gh ̄ đ ̄ u m ̄ t tròn, trên bàn có ̄ ng đ ̄ a b ̄ ng sành và hai chai b ̄ ng sành lo ̄ i có vòi nh ̄ bình trà, m ̄ t đ ̄ ng xì-d ̄ u m ̄ t đ ̄ m đ ̄ (Đ ̄ phân bi ̄ t, th ̄ ng T ̄ có ch ̄ m m ̄ t ch ̄ m s ̄ n đ ̄ trên cái nút đ ̄ p, cũng b ̄ ng sành, c ̄ a chai đ ̄ m. Nh ̄ ng khách hàng không c ̄ n đ ̄ ý t ̄ i đ ̄ m đó b ̄ i vì đã có thói quen đ ̄ a vòi lên mũi h ̄ i tr ̄ c khi s ̄ đ ̄ ng). Cái b ̄ p n ̄ m ngay phía tr ̄ c. ̄ đó, n ̄ u m ̄ i h ̄ -ti ̄ u pha cà-phê bán thu ̄ c lá và râu ti ̄ n. Trên qu ̄ y có đ ̄ h ̄ p tầm x ̄ a răng và m ̄ t h ̄ p qu ̄ t máy c ̄ t dính vào m ̄ t cây đ ̄nh b ̄ ng s ̄ i nh ̄ dài...đ ̄ khách hàng đ ̄ t thu ̄ c mà kh ̄ i mang nó đi luôn ! H ̄ i đó, ông Hai có cái thú đ ̄ y th ̄ t s ̄ m lái xe xu ̄ ng “Cây Đ ̄ p” u ̄ ng cà-phê đ ̄ nghe cái mùi ti ̄ m n ̄ c nó đánh th ̄ c t ̄ t ̄ kh ̄ u giác và v ̄ giác. Th ̄ t là đ ̄ c bi ̄ t, cái mùi ti ̄ m n ̄ c. Mà ph ̄ i là ti ̄ m n ̄ c thu ̄ c “lo ̄ i c ̄ -đ ̄ n” m ̄ i có cái mùi đó. Mùi ng ̄ y c ̄ a bàn gh ̄ g ̄ th ̄ m đ ̄ u m ̄ lâu ngày m ̄ c dù v ̄ n đ ̄ c lau t ̄ i lau lui. Mùi béo ng ̄ y c ̄ a giò cháo qu ̄ y bánh tiêu v ̄ a m ̄ i chiên xong đ ̄ trong đ ̄a trên bàn. Mùi n ̄ c l ̄o ph ̄ t qua m ̄ i l ̄ n th ̄ ng T ̄ m ̄ n ̄ p đ ̄ mút chan lên tô mì hay tô h ̄ -ti ̄ u. Và đ ̄ c bi ̄ t là mùi cà-phê mà tí th ̄ ng T ̄ l ̄ c b ̄ ng đ ̄ t v ̄ i trong m ̄ y cái siêu b ̄ ng sành da lán màu vàng s ̄ m. Cà-phê do tí th ̄ ng T ̄ pha tr ̄ n và ran l ̄ y theo “bí quy ̄ t gia truy ̄ n”-có phun r ̄ u tr ̄ ng và “áo” b ̄ a Bretel- nên th ̄ m m ̄ t cách...m ̄ i m ̄ c ! Chen vào nh ̄ ng th ̄ mùi đó, lâu lâu có mùi khói than trong b ̄ p, n ̄ ng n ̄ ng cay cay...Th ̄ t là thú v ̄ “cái mùi ti ̄ m n ̄ c” bu ̄ i sáng s ̄ m, khi m ̄ t tr ̄ i ch ̄ a l ̄o đ ̄ ng, khi bên ngoài không khí còn ̄ t l ̄ nh s ̄ ng đêm. Cái mùi đó nghe “th ̄ t ̄ m”, làm cho h ̄ p cà-phê đ ̄ u ngày càng thêm đ ̄ m đà...Đ ̄ i v ̄ i ông Hai, cái mùi ti ̄ m n ̄ c đó cũng mang nét quê h ̄ ng nh ̄ mùi đ ̄ ng un, mùi r ̄ m mùi r ̄ , mùi bông l ̄i bông b ̄ i bông cau...Nh ̄ ng th ̄ mùi mà dù đi xa m ̄ y cũng không bao gi ̄ quên và dù th ̄ i gian cách bi ̄ t m ̄ y cũng v ̄ n còn nh ̄ rõ.Làm nh ̄ nó th ̄ m ̄ đ ̄u trong x ̄ ng trong t ̄ y...mà ch ̄ có trong ki ̄ p l ̄ u vong, con ng ̄ i m ̄ i nh ̄ n th ̄ y rõ s ̄ hi ̄ n đ ̄ n c ̄ a nó thôi.

Ông Hai thay đ ̄ m r ̄ i xu ̄ ng đi b ̄ ch ̄ m ch ̄ m quanh h ̄ . Gi ̄ này cũng v ̄ ng ng ̄ i. Trên kho ̄ nh đ ̄ t tr ̄ ng c ̄ nh h ̄ , m ̄ t bé gái tóc vàng c ̄ tu ̄ i th ̄ ng Tí đang ch ̄ i m ̄ t mình v ̄ i qu ̄ bóng to. Phía sau nó, trên m ̄ t băng g ̄ , ba bà ng ̄ i Pháp v ̄ a đan áo v ̄ a nói chuy ̄ n v ̄ i nhau, trong n ̄ ng. Ông Hai đ ̄ ng chân g ̄ n đó, đ ̄ ng hút thu ̄ c c ̄ nh b ̄ n ̄ c nhìn b ̄ y thiên nga tr ̄ ng phau b ̄ i trên m ̄ t h ̄ nh ̄ nh ̄ ng đ ̄ m bông gòn b ̄ gió đ ̄ a đi. Tr ̄ i đã sang xuân nên cây c ̄ i quanh h ̄ tr ̄ ch ̄ i non m ̄ n m ̄ t. C ̄ xanh đ ̄ c c ̄ t xén k ̄ , tr ̄ i dài t ̄ đ ̄ i nh ̄ qua đ ̄ i to. R ̄ i-rác đ ̄ c theo chân đ ̄ i là nh ̄ ng kho ̄ nh đ ̄ t tr ̄ ng bông đ ̄ màu s ̄ c. Mùi c ̄ m ̄ i c ̄ t thoang tho ̄ ng trong không khí, ông Hai hít m ̄ t h ̄ i dài s ̄ ng khoái. B ̄ ng m ̄ t v ̄ t gì ch ̄ m nh ̄ vào chân ông. Nhìn xu ̄ ng thì ra là qu ̄ bóng c ̄ a con bé tóc vàng. Ông nhìn nó, nó c ̄ i v ̄ i ông. Th ̄ y th ̄ ng quá ! Ông bèn đá bóng v ̄ phía nó, nó v ̄ tay nh ̄ y lên vui m ̄ ng. R ̄ i ch ̄ n bóng đá tr ̄ i, nh ̄ ng vì còn v ̄ ng v ̄ nên bóng đi xéo xéo làm ông Hai ph ̄ i ch ̄ y vài ba b ̄ c m ̄ i ch ̄ n k ̄ p. Th ̄ y ông Hai ch ̄ n đ ̄ c bóng, con bé i v ̄ tay thích chí. V ̄ y là ông Hai v ̄ i nó đá qua đá i m ̄ t lúc. B ̄ ng con bé giao bóng i ch ̄ đi khá xa. Ông Hai c ̄ s ̄ c ch ̄ y theo nh ̄ ng không k ̄ p. Qu ̄ bóng v ̄ng luôn xu ̄ ng h ̄ . Ông v ̄ a th ̄ h ̄ n-h ̄ n v ̄ a “b ̄ t” ra b ̄ ng ti ̄ ng Vi ̄ t : “Đá nh ̄ v ̄ y, ông n ̄ i tao gi ̄ cũng ch ̄ n không k ̄ p n ̄ a !” S ̄ c nh ̄ ra, ông quay v ̄ h ̄ ng nó, nói b ̄ ng ti ̄ ng Pháp : “Mày giao bóng xa quá mà !”. Con nh ̄ m ̄ u-máo, r ̄ i v ̄ a khóc v ̄ a ch ̄ y v ̄ m ̄ y ng ̄ i đàn bà. Ông th ̄ y nó ch ̄ ông và ông nghe rõ nó nói : “Th ̄ ng ch ̄ t già đó làm v ̄ng bóng c ̄ a con xu ̄ ng h ̄ r ̄ i kia !”. M ̄ t bà đ ̄ ng lên nhìn qu ̄ bóng đang b ̄ p-b ̄ nh cách b ̄ h ̄ đ ̄ m ̄ t th ̄ c r ̄ i cau mày nhìn ông. Có i bà ta th ̄ y mái tóc b ̄ c c ̄ a ông Hai nên nét m ̄ t h ̄ i đ ̄ u i. Tuy nhiên, bà cũng đi nhanh v ̄ phía ông, v ̄ a ch ̄ ch ̄ qu ̄ bóng v ̄ a to ti ̄ ng : “Ông làm gì qu ̄ bóng c ̄ a con bé v ̄ y ? Ông đá nó xu ̄ ng h ̄ , h ̄ ? Sao ông ác quá v ̄ y ? H ̄ ? H ̄ ? R ̄ i bây gi ̄ i y gì cho nó ch ̄ i ? Nó khóc kìa, ông th ̄ y không ?” Đ ̄ ng xa, con bé v ̄ a đ ̄ m chân v ̄ a khóc la : “Tr ̄ bóng i đây ! tr ̄ đây ! ...” Ông Hai v ̄ a ng ̄ c nhiên v ̄ a t ̄ c gi ̄ n, nh ̄ ng c ̄ gi ̄ tr ̄ m tĩnh đ ̄ phân tr ̄ n : “Không ! Không ph ̄ i t ̄ i tôi. T ̄ i con bé đó ch ̄ !” Ng ̄ i đàn bà v ̄ n to ti ̄ ng : “T ̄ i nó ? Vô lý ! Chính nó nói là ông đã làm v ̄ng qu ̄ bóng kia mà”. Ông i c ̄ đ ̄ u, ch ̄ tay v ̄ h ̄ ng con bé : “Nó đá qu ̄ bóng ch ̄ ph ̄ i tôi đá đâu ! Nó nói láo đó !” Bà ta v ̄ n gân gân : “Tr ̄ con tu ̄ i đó mà nói láo à ?”. Ông ch ̄ a bi ̄ t ph ̄ i nói làm sao thì hai bà kia đã đ ̄ n con bé đ ̄ n “ti ̄ p s ̄ c” v ̄ i bà th ̄ nh ̄ t. C ̄ ba bà tranh nhau nói, tranh nhau lý-lu ̄ n đ ̄ đ ̄ i cho ông Hai. Còn con bé bây gi ̄ đã ng ̄ i b ̄ p xu ̄ ng đ ̄ t ti ̄ p t ̄ c khóc la đòi bóng !

Nghe to ti ̄ ng, ông làm v ̄ n đang tr ̄ ng bông g ̄ n đó ch ̄ y đ ̄ n xem. M ̄ y ng ̄ i đàn bà i tranh nhau phân tr ̄ n cho ông làm v ̄ n. Bây gi ̄ câu chuy ̄ n đã tr ̄ thành nh ̄ sau : ông Hai giành ch ̄ i bóng c ̄ a con nh ̄ r ̄ i đá bóng xu ̄ ng h ̄ đ ̄ ... tr ̄ thù ! Ông làm v ̄ n phá lên c ̄ i : “Tôi xin i. M ̄ y bà nói quá i, đó ! Làm gì có chuy ̄ n nh ̄ v ̄ y ? Tôi bi ̄ t ông đây mà”. R ̄ i quay sang b ̄ t tay ông Hai : “ Ông m ̄ nh gi ̄ i ? M ̄ y lúc sau này sao không th ̄ y ông đ ̄ a th ̄ ng Titi đi h ̄ c ?” (Ông ta g ̄ i th ̄ ng Tí là “Titi”) Ông Hai vui v ̄ tr ̄ i : “Cám ̄ n ông, tôi v ̄ n m ̄ nh. Đ ̄ o này, m ̄ nó đ ̄ a nó ”. Ông làm v ̄ n “à” r ̄ i quay sang m ̄ y ng ̄ i đàn bà : “ Ông đây ̄ cao ̄ c s ̄ 28 . Ông th ̄ ng tr ̄ con i m. Tôi bi ̄ t mà. Thôi các bà yên tâm. Đ ̄ tôi v ̄ t qu ̄ bóng cho”. M ̄ y bà nói “v ̄ y à” i y i r ̄ i làm ra v ̄ b ̄ n lo đ ̄ v ̄ con nh ̄ đ ̄ kh ̄ i ph ̄ i chú ý đ ̄ n ông Hai. Ông cảm ̄ n ông làm v ̄ n r ̄ i ch ̄ m rãi đi v ̄ nhà b ̄ ng con đ ̄ ng t ̄ t đ ̄ n lên i ng ch ̄ ng đ ̄ i. Ông nghe lòng n ̄ ng trĩu và th ̄ m ch ̄ i th ̄ m ̄ t ti ̄ ng th ̄ t i n !

Vào nhà, ông l y r u chát u ng c m t ly. Ông r t thích r u chát. Ngày x a, lúc nào trong nhà cũng có r u chát. Bây gi P Pháp, các con mua cho ông lo i Chateaufneuf du Pape là lo i mà ông thích nh t. Ngày nào ông cũng nhâm-nhi m y l n,k c khi ăn đi m tâm. Ông th ng nói :“ R u chát, ph i nhìn màu nâu đ c a nó g n lên trong ly, ph i hít nh mùi th m c a nó khi đ t vành ly lên môi. Ch ng đó m i h p m t h p, ng m m t chút đ nghe ch t r u tròn lên trong mi ng r i m i nu t t t ...” V y mà bây gi , ông c m t ly gi ng nh u ng n c l nh ! Đ th y “thi t là b c mình bi t bao nhiêu” !

Qua phòng khách, ông đ t đi u thu c r i ng i b p liên-miên. Ph i chi th ng Tí đ ng v n i, gi này nó t r ng, gi này ông đã đ n thăm nó...thì đâu có chuy n gì. Ph i chi ông còn đ a r c th ng Tí nh d o tr c thì ông đâu c n đi lang bang...Ph i chi “con Kim nó nói thi t đ mình bi t t i sao nó không đ mình đ a r c th ng Tí”...thì ông đâu có th c-m c, b i th c-m c nên c mu n đi vòng vòng...Ph i chi h i còn “vàng son”, bay qua đây t u m t villa to cho các con, có đ t r ng v n to...thì bây gi ông đâu g p chuy n b c mình n i công c ng... mà ph i chi mi n Nam đ ng b Vi t C ng chi m đ o t ...thì ông đâu tr ng tay đ ph i l u vong nh v y...Ph i chi...Ph i chi...Ông Hai th dài, d i đi u thu c r i đ a hai tay vu t tóc nh mu n ph i xu ng nh ng cái “ph i chi” đang đ n ng trên đ u. Ông nghe k m y ngón tay dính vài s i tóc. Đ a ra tr c m t, nheo m t nhìn : s i tóc nào cũng tr ng phau nh c c.

* *

Đêm đó, sau khi đ a cha vào gi ng n m gi a hai l p drap, Kim v a t n mí couette v a h i :

- Ba có đ gi t không ?

- Có. Cái qu n v i cái áo s -mi máng trên c a đó, con.

Kim c m l y qu n áo th c tay vào m y túi đ coi “ông già có đ quên gì trong đó không”. T trong túi qu n, Kim móc ra m t cái đ ng h đeo tay cũ k . Ng c nhiên, Kim h i :

Tóc Trùng

Tác Giả: Tỉu T

Thứ Sáu, 27 Tháng 4 Năm 2012 21:29

- a, Đùng h nào đây ?

- Đùng h c a ba, à...

- Còn cái đùng h Seiko đi n t mà thùng Út mua t ãng ba đâu r i ?

Ông Hai nghiêng đ u v phía cái bàn con đ t c nh đ u gi ãng :

- Đó ! Nó n m c nh cái đ ãng h reo, đó. Ba v n đeo nó ch !

- V y ! Còn cái này ?

Ông Hai ng p-ng ãng m t lúc :

- ...thì...ba gi nó làm k ni m.

Kim c m đ ãng h ãng m nghĩa r i cau mày :

- a ! Đ ãng h gì mà ch y k v y ? Bãy gi mà nó ch 5 gi !

- Gi Vi t Nam đó con.

Kim phì cái :

- Ở bên Pháp mà ba còn giá giá Việt Nam làm gì ?

- Đá...nhá...

Tiáng “nhá” nghán ngang á cá. Mát ông Hai báng nhán lái. Ông nhám nghián mát đá kám cám-xúc. Trong mát khoánh-khác, bao nhiêu hình ánh hián vá trong đáu ông thát nhanh, cháp tát không thá-tá láp-lang : bà Hai, cái nhà, sá cau-su, tiám nác tháng Tá, con nhá tóc vàng đôi bóng, tháng Tí đáng sau hàng rào lái i kám, tháng Rát tián ông á phi-tráng...Mát lúc sau, ông má mát nhìn con gái, giáng buán vô hán :

- Ba bá xá ba đi, ba cháng còn gì đá đám theo hát. Chá có cái đáng há đó là còn giá đác chút gì cáa Việt Nam, lâu lâu láy ra dòm coi máy giá á bên đó. Đá còn có cái gì nó nhác nhá. Và đá tháy làm nhá mình ván cháa cát láa cuáng rún đái vái quá háng. Con hiáu không ?

Kim cám đáng nhìn cha. Mái tóc tráng càng quá tráng trên nán áo gái màu xanh sám. Bao nhiêu náp nhán trên mát trông thát rõ nét vì niám xút đáng dáng lên. Kim tháy tháng cha vô cùng. Cô đám cái đáng há cũ cáa cha đán đát mát cách trang tráng cánh đáng há Seiko, rái cuái xuáng váa hôn lên trán cha váa nói :

- Ba đáng buán. á đây còn có tái con, còn có tháng Tí...

Ông Hai xáng giáng :

- Tháng Tí ! Tháng Tí ! Có mái chuyán đáa rác nó đi máu giáo mà con còn giành thì láy gì biáu ba vui đây ?

Kim qu ớ xu ớng c ớnh gi ớng, nhìn cha m ớt lúc r ới nói :

- Ch ớng th ớng T ớ đi n ới v ớ, con s ớ giao nó l ới cho ba đ ớa r ớ c.

Ông Hai ng ớc đ ớu lên, tròn m ớt ng ớc nhiên :

- Thi ớ t h ớ con ?

Kim g ớ t g ớ t đ ớu nghiêm gi ớng :

- Nh ớng mà v ới đ ớu ki ớn là ba đ ớng cho nó u ớng r ớu và ba ph ới b ớ t hút thu ớc đi. Trong tr ớng, ng ới ta than phi ớn là sáng nào th ớng nh ớ vào đó cũng nghe m ớ m mi ớng hôi r ớu và qu ớn áo t ớ m mùi thu ớc lá. V ớy, ba có h ớa không ?

Ông Hai nh ớ l ới sáng nào khi ông u ớng r ớu ch ớt ông cũng cho th ớng T ớ h ớ p m ớ t h ớ p gi ớng nh ớ khi ông ỏn v ớ t ông th ớng đ ớt cho nó vài mi ớng. Th ớng nh ớ kho ới l ớ m, nh ớ y t ớng t ớng. Hình ớ nh đó th ớ t là d ớ th ớng. B ớy gi ớ thì...th ới ! Đ ớu quan tr ớng là đ ớ c ti ớ p t ớ c đ ớa r ớ c th ớng ch ớu ngo ới. Ngh ớ nh ớ v ớ y nên ông nheo m ớ t m ớ m c ới :

- H ớa ch ớ sao không, con.

B ớng cái c ới c ớa ông méo đi. Ông ch ớ p ch ớ p nhanh m ớ t. Không k ớ p r ới! Hai gi ớ t n ớ c m ớ t đ ớ l ớ xu ớng hai bên thái d ớng. Kim ng ớc nhiên :

- Ớa ! Sao ba l ới kh ớc ?

Tóc Trùng

Tác Giả: Tiểu T

Thứ Sáu, 27 Tháng 4 Năm 2012 21:29

- ...già rồi, k... m. Bu...n thì khóc đã đành. Mà vui cũng b...t ch...y n...c m...t n...a con ! Ba đang vui...m đó ch... !

Kim phì c...i, cu...i xu...ng hôn cha rồi đ...ng lên l...y đ... gi...t b...c ra. Đ...n ng...ng c...a, Kim quay nhìn cha mà nghe tình th...ng càng dào-d...t trong lòng. Kim đ...a tay t...t đèn rồi đóng c...a l...i nh...nh. Trong bóng t...i, ông Hai t...nh th...m :

“ Rồi mình cũng phải tìm cách cai thu...c lá n...a ch... ! Cho con nó vui...”

Đêm đó, ông Hai ng... th...t ngon, quên luôn r...ng mình đang n...m gi...a hai l...p drap ch... không có chui vào hai l...p m...n nh... th...ng l... !